

Sikervariációk

Írásunkban olyan Fejér megyei kollégákat szeretnénk bemutatni, akik a kulturális közfoglalkoztatási programokban voltak közösségi munkások, koordinátorok, és a program befejeztével korábbi foglalkoztatójuk főállásban alkalmazta őket, mert teljesítményükkel kiérdemelték a lehetőséget, hogy lakhelyük közösségi művelődését szervezhessék. Megkértük őket, hogy üljenek le velünk egy kis beszélgetésre, és mondják el nekünk történetüket.

Ambrus Livia: Kezdjük azzal ezt a kis rögtönzött kerekasztal-beszélgetést, hogy szóljatok a kulturális közfoglalkoztatás előtti életekről, és mutassátok be magatokat.

Fekete Rita: Alcsútdobozon élek, két kislány boldog édesanyja vagyok. Hobbim a kirándulás.

Pénzügyi-számviteli tanulmányokat végeztem, majd a kereskedelmi szektorban dolgoztam. A III-IV-V. Kulturális Közfoglalkoztatási Programban közösségi munkásként szereztem gyakorlati alapokat a közművelődés területén. Alapvetően optimista, munkájában elkötelezett és precíz embernek gondolom magam. Az alcsútdobozói önkormányzat foglalkoztatásában művelődésszervezőként dolgozom.

Poórné Perédi Krisztina: Enyingen dolgozom, 2018. március 1-jétől a Vas Gereben Művelődési Ház és Könyvtár közművelődési szakembere vagyok. Eredeti végzettségem kertészmérnök. A közfoglalkoztatási programba való bekerülésem előtt évekig nem dolgoztam, itt a megye déli részén nagyon nehéz munkát találni, meglehetősen szűkösek a munkalehetőségek.

Enyingen gyakorlatilag a fő munkáltató az önkormányzat, ezért többször pályáztam különböző állásokra, de sajnos nem sikerült. A közfoglalkoztatás lehetőséget adott, hogy újra bekerüljek a munkaerőpiacra.

Papp Márta Aliz: Mezőfalván élünk gyermekemmel. Alapvégzettségem környezetvédelmi technikus, azonban kereskedelemben és a vendéglátóiparban dolgoztam hosszú évekig. A kulturális közfoglalkoztatásban 2017 áprilisától 2018 áprilisáig vettem részt, Mezőfalván, a Kiss Kálmán Művelődési Házban. Itt találkoztam először közművelődési feladatokkal, de ez a rövid idő is a közösségi művelődés elkötelezettjévé tett. Szabadidőmben a Mezőfalvi Polgárőrség munkájában veszek részt önkéntesként.

Fekete Rita

Poórné Perédi Krisztina

Papp Márta Aliz

Mikáné Bali Adrienn: Soponyán élek, és jelenleg a helyi IKSZT munkatársa vagyok. Érettségi után kereskedő, vállalkozónak tanultam, majd főiskolára mentem, és a Zsigmond Király főiskolán elvégeztem a szabad bölcsészet alapképzési szakot. 2012-ben abszolutóriumot szereztem, de nyelvvizsga hiányában oklevelet nem kaptam, közben megszületett a gyermekem is még abban az évben. 2015-ben pedagógiai- és családsegítő munkatárs OKJ-s bizonyítványt is szereztem. Végül a közfoglalkoztatott időszakom alatt 2017. júliusában sikeres nyelvvizsgát tettem, így átvehettem a szabadbölcsész okleveletem.

Omischl Erika: Szabadegyházán lakok családommal. Pedagógiai asszisztens és képesített könyvelő végzettségeket szereztem. Rövid ideje vettem részt a Kulturális Közfoglalkoztatási Programban, amikor felkértek a település közművelődési feladatainak ellátására, és azóta dolgozom a szabadegyházai Nagy László Művelődési Házban. Hobbim a kézművesség (patchwork, varrás, kötés), olvasás, fotózás és az utazás.

Hermán Mártonné: Zámolyon élek családommal, pedagógiai asszisztensi végzettséggel rendelkezem. Azt mondják rólam, hogy a világ és a környezete iránt nyitott, barátságos ember vagyok. 2014

szepemberétől 2018 februárjáig dolgoztam a Kulturális Közfoglalkoztatási Programban. 4 évvel ezelőtt jött szembe velem ez a lehetőség. Akkor már erősen érett bennem a gondolat, hogy visszamegyek dolgozni, de nem tudtam, merre is induljak. 12 évig voltam otthon a három gyermekemmel. Imádtam azt az időszakot, hisz úgy gondoltam, és most is úgy gondolom, hogy ameddig lehet, a gyerekek mellett kell maradni, hisz az alapokat mi tesszük le náluk, hogy később az óvodában, iskolában, a munka világában majd felnőttként megállják a helyüket. De eljött az az idő, hogy elengedjem a kezüket, és újra munkába álljak. Ekkor kezdtem el itt helyben közfoglalkoztatottként dolgozni. Nagyon jó lehetőség volt, hisz fokozatos terhelés mellett vissza tudtam rázódni a munka világába úgy, hogy nem kellett elszakadnom teljesen a családtól.

Kós Katalin (K. K.): *Mit adott nektek a kulturális közfoglalkoztatási program?*

F. R.: Elsődlegesen a kapcsolatrendszereim kiterjedtebbé válását említeném. E mellett nagyon fontos, hogy önismeretet is adott, fejlődési lehetőséget például hozzáállásban, rugalmasságban. Nagyon jól megalapozta a mostani munkámat. Szívesen végeztem a feladata-

imat, sok háttérmunka van, a rendezvények esetén ezt már akkor is megtapasztaltam. Érdekes volt látni, hogy a szervezés már hónapokkal előbb kezdetét veszi a tényleges lebonyolítási időponthoz képest. Ezenkívül lehetőséget kaptam a program alatt elvégezni – 2017 őszén – a közművelődési szakember II középfokú képzést, ami sokat segített, segít munkámban.

P. P. K.: Sokáig voltam közösségi koordinátor, ezáltal rengeteg kapcsolatot tudtam kiépíteni a városban is, és a környéken is, sőt a megyében is. Sok embert megismertem a szakma képviselői közül, ez remélem, még hasznomra válik. Mindemellett részt vettem az engem befogadó intézmény életében, munkájában, a programok szervezésében és lebonyolításában, valamint az intézmény dekorálásában egyaránt. A program elején, még 2014 januárjában elvégeztem a Kulturális közösségszervezés alapjai 46 órás képzést, majd még a közfoglalkoztatás alatt Pesten elvégeztem a Közművelődési szakember I. tanfolyamot, ami egy 1 éves képzés volt, tulajdonképpen ennek révén tudok itt dolgozni, mint közművelődési munkatárs.

P. M. A.: A feladatokkal, amik rám hárultak, jó alapokat kaptam jelenlegi munkámhoz, lakóhelyem történelmének és az itt élőknek

Mikáné Bali Adrienn

Omischl Erika

Hermán Mártonné

megismeréséhez. A civil szervezetekkel (14-15 civil szervezet van a településen, ami a lakosság számhoz viszonyítva nagyon szép mennyiség) és a helyi intézményekkel egyaránt kiépítettem a kapcsolatrendszer, hiszen a rendezvényekben komoly támogatást jelent az együttműködésük. Ez a közös munka kiterjed a szervezetek közötti partnerségek létrejöttére is. Nagyon megtetszett ez a munka, és megszerettem.

M. B. A.: A Kulturális Közfoglalkoztatási Programban töltött időszak alatt rengeteg emberrel ismerkedhettem meg. Varga-Leitner Barbara, az elődöm mellett megismertem az IKSZT működését, hagyományos rendezvényeinket. A munkám lehetőséget biztosított arra, hogy még több ismeretet sajátíthassak el a közösségi művelődés területén. Itt élek, a gyermekem óvodás, sokat beszélek a szülőkkel, benne vagyok a szülői munkaközösségben, de az akkori feladatköröm egyfajta szemléletváltást is hozott. Máshogy figyelek, hallgatók, beszélgetek azóta, jobban rááll a fülem az igényekre. A közfoglalkoztatás alkalmat adott arra, hogy jobban megismerjem településem lehetőségeit, rálátást biztosított a problémákra, amikre szépen apránként igyekszem reagálni. Fokozatosan megismerkedhettem településem lakóival, igényeivel, ki miért szeret, vagy nem szeret itt élni.

O. E.: A Kulturális Közfoglalkoztatási Program idején a munkáltatóm a Nemzeti Művelődési Intézet volt, és én nagyon jó ötleteket kaptam a különböző szakmai alkalmakon, hogy hogyan lehet a művelődési házba új programokat bevezetni. Folyamatosan figyeltem a Művelődési Intézet honlapját, hírleveleit, és azokban láttam, milyen rendezvények lesznek. Láttam milyen pályázati lehetőségekre lehet aspirálni, és milyen felméréseket végez a Művelődési Intézet. Ezek-

ből jutottam információkhoz, hogy miket is lehetne megvalósítani.

H. Mné.: Eleinte kisebb feladatokat kaptam. A polgármester úrral egyeztetve, az utasításait követve, a programok szervezésével kezdtem foglalkozni (meghívók szerkesztése, teremrendezés, plakátózás, kapcsolatfelvétel a falu életét meghatározó emberekkel). Megismerkedtem a civil szervezetekkel, betekintést nyertem az éves munkaterveikbe, és szépen lassan összeszokva a mai napig kölcsönösen segítjük egymás munkáját. A közfoglalkoztatási program keretein belül lehetőséget kaptam egy szakmai képzés elvégzésére is. Ekkor már éreztem, hogy ezen a pályán szeretnék maradni.

Máhr Zoltán: *Milyen feladatok voltak a Kulturális Közfoglalkoztatási Program idején?*

F. R.: Foglalkoztatásom kezdetén a rendezvények népszerűsítésének előkészületeibe vontak be: plakátok és meghívók szerkesztésébe. Aztán lassan, az idő előrehaladtával a programok előkészítésében és lebonyolításában is résztvettem. Ezenkívül a települési civil szervezetekkel és intézményeivel kellett a kapcsolattartásra ügyelnem. Mivel szeretek emberekkel dolgozni, ezért egyre lelkesebben végeztem a munkám. Megismertem az itt élők igényeit, így tudtam mire számíthatok, és mit szeretnék. A helyi lakosok számára egy nyitott helyszínt, ahol a szabadidejüket szín-

Szabadegyháza, Mikulás Gála

vonala rendezvényeken tölthetik. Ehhez felkészített a közfoglalkoztatás alatt megszerzett tapasztalat a közösségszervezéssel kapcsolatban, és ezt a gyakorlati ismeretet kiegészítettem elmélettel is.

P. P. K.: 2013 decemberétől a Kulturális Közfoglalkoztatási Program közösségi koordinátoraként dolgoztam, ez egy sokrétű feladat volt, mert amellelt, hogy az enyingi és a sárbogárdi járásban tevékenykedő közösségi munkások adminisztratív ellenőrzését végeztem, segítenem kellett a munkavégzésüket azzal, hogy közvetítő voltam köztük és a megyei iroda között. Kapcsolatot kellett tartanom az őket foglalkoztató partnerszervezetekkel. Több volt ez a munka, mint adminisztráció, tájékozottnak kellett lennem a közösségi munkások napi dolgaival, gondoljaival, örömeivel kapcsolatban, meg kellett ismerkednem a partnerszervezet munkájával, figyelmem kellett a jó gyakorlatokat.

P. M. A.: Elsődlegesen kutatási feladatokba kapcsolódtam be: a település értékeinek és hagyományainak felkutatásával, az eredmények dokumentálásával foglalkoztam. Alapinformáció gyűjtést folytattam: az épített és helyi értékekkel a fókuszban. Ezekből kiindulva szeretnénk majd a helyi értéktár kialakítását megkezdeni.

M. B. A.: A közfoglalkoztatási program alatt Varga-Leitner Barbara mellett bekapcsolódtam a ház életébe, segítettem a programok megvalósításában, ahogy a ház mindennapi működtetésében is, megismerkedtem a ház „lakóival”, a csoportokkal természetesen, segítettem őket, továbbá, mivel idén október 1-jével járt le a címbirtokos pályázat fenntartási időszaka, a pályázattal kapcsolatos adminisztrációba, dokumentációba is beegítettem. Mivel viszonylag

Zámoly – Versbe írt történelem

Zámoly – Meseidő

rövid időn belül kiderült, hogy átveszem Barbi helyét, ezért igyekeztem nyitott szemmel járni, felmérni az igényeket, kitalálni, hogy mivel lehetne még színesíteni a közösség életét, milyen eszközökre lenne még szükség a házban, hogy a tevékenységeket gazdagítani tudjuk.

O. E.: 2017 márciusában kerültem közösségi munkásként a kulturális közfoglalkoztatásba, a szabadegyházi Nagy László Művelődési Házba. Azonnal programszervezéshez kapcsolódó feladatokat kaptam azoktól, akik akkor itt dolgoztak (az igazgató és a művelődésszervező) ők szervezték a

rendezvényeket, de a lebonyolításban segítettem én is. Ezt követően személyi változások történtek, és onnantól kezdve teljes mértékben rányúlt (rám és Kovács Judit kollégánomra) a programok gyakorlati és a kivitelezési része is. Onnantól mindenfélét mi szerveztünk: a plakátszerkesztéstől a kihelyezésem, a catering rendelésem, a fellépőkkel egyeztetésem át a szerződéskötésig mindent mi csináltunk, és csinálunk a mai napig. Egy hónap után hirtelen „mélyvízbe” kerültem.

H. Mné.: Voltak új ötleteim, amelyeket engedtek megvalósítani, és így új szint vittem a közös-

ségi életbe. Ilyen program volt a Községek Hete programsorozat keretein belül megvalósított „Versbe írt történelem” elnevezésű program, mely egy helytörténeti sétát takar Csanádi Imre és Csoóri Sándor verseivel átszőve. Az utolsó állomás a Magtárnál volt, ahol a II. világháborús- és a helytörténeti kiállítást lehetett megnézni, majd felolvasásra kerültek olyan emberek visszaemlékezései, akik megélték a háborút. Szépre, tartalmasra sikerült megszervezni, és az érdeklődők száma is megfelelő volt. Az egyik ötlet hozta a másikat. Idén harmadik alkalommal rendeztük meg a *Zámoly az én szememmel* pályázatunkat. Ezzel is a helytörténeti gyűjteményünket gyarapítjuk. Olyan írásokat várunk, melyek Zámolyhoz köthetők, legyen az egy emlék, élmény vagy olyan esemény, ami meghatározta a faluhoz való viszonyt.

K. K.: *Mivel foglalkoztok jelenleg?*

F. R.: Jelenleg Alcsútdoboz Község Önkormányzata mint közművelődési szakembert foglalkoztat

2020 februárjáig. A közművelődési feladatok és a sportcsarnokhoz kapcsolódó rendezvények ellátását intézem, összehangolom a különböző programokat. A civil szervezetektől, intézményektől bekérem a terveiket, időpontokat, hogy mikor, melyik helyiségre van szükségük. Egyeztetjük, hogy milyen technikai háttérrel tudjuk támogatni a program sikeres lebonyolítását: eszközökkel, esetleg dekorációval, személyzettel, akik a beléptetésben, a ruhatárban vagy az előkészítő feladatokban tudnak közreműködni. Eseménynaptárt készítek, hogy az ütközéseket elkerüljük. Már aktívan tervezzük a 2019-es évet. Kihívást jelent egy személyben ellátni a feladatokat. Ezért az önkormányzat részéről kapok támogatást a munkámhoz, a délutáni programokhoz van egy négy órában foglalkoztatott ember, aki ügyel a helyszínrre. Mindenképp segítséget jelentene, ha lenne egy kolléga, aki a szakmai feladatokban is partner.

P. P. K.: 2018. március 1-jétől főállásban erősítem az intézmény közösségét. Rajtam kívül az intézményvezető, egy hangtechnikus,

egy takarítónő, illetve két közfoglalkoztatott munkatárs alkotja a csapatot. Már előtte is főállásúként kezeltek engem, ugyanúgy részt vehettem a programok szervezésében, lebonyolításában, meghallgatták az ötleteim, gyakorlatilag mindenben. Annyi változott, hogy most már különböző EFOP-os pályázatokban is részt tudok venni, ezeknek a szakmai beszámolóját is én csinálom.

P. M. A.: Térségi közösségfejlesztő vagyok, a „TOP-5.3.1-16 – A helyi identitás és kohézió erősítése” projekt keretében. Hat település (Baracs, Daruszentmiklós, Előszállás, Kisapostag, Nagykarácsony és Mezőfalva) koordinátoraként 2021 áprilisáig tevékenykedem. Korábbi pályázatok kapcsán már volt összefogás, és ezek sikeressége adta a kiindulópontot. A feladat nagyon összetett. A célok között szerepel a közösségi élet dinamizálása, közösségi tervezés illetve az együttműködések kialakítása a bevont települések között. Több résztvevénységből áll a projekt: egy alapkutatással indultam el, és örömmel tapasztaltam, hogy a konzorciumba bevont települések és az ott működő civil szervezetek, egyesületek is nyitottan állnak hozzá. Mezőfalva számára azért hasznos ez a projekt, mert az megerősíti a térségi partnerségeit.

M. B. A.: Úgy érzem sikerült jó eredményeket elérnem a helyi közösség bevonásával, aktivizálásával. Az ifjúság és a többi generáció számára is rengeteg színes programmal készültem és készülok a jövőben.

Településünk lakói részben megosztottak, viszont alapvetően összetartók, ezért minden lehetőséget próbálok megragadni, ami a segítségükre lehet új ismeretek elérésében, vagy éppen boldogabbá teheti őket. Leginkább olyan prog-

Alcsúti értéktábla

Mezőfalva testvértelepülési találkozó

ramokkal készülök, amik miatt itt helyben tölthetik el szabadidejüket, de akár a környező falvakból is érkezhetnek hozzánk résztvevők egy-egy foglalkozásra, rendezvényre. Fontosnak tartom a generációk találkozását, hogy a fiatalok és idősebb korosztály egymás életébe és készségeibe nyerjen bepillantást, azt, hogy a két, egymástól távol álló generáció élményeket kapjon egymástól. Erre volt remek példa az év elején megtartott Mackóvárásunk, ahol az egyik helyi nyugdíjas klubot kértem fel, hogy készítsünk együtt plüssmackót a helyi gyerekekkel, ifjúsággal. A program fantasztikus volt, a legkisebbek is együtt tevékenykedhettek az idősebb korosztállyal. Nagy hangsúlyt

fektettünk az együtt töltött minőségi időre és a közösen szerzett tapasztalatokra. Feladatomnak tekintem, hogy minél több, a lakossági cselekvésre épülő, generációkat megmozgató színes programot szervezzek.

O. E.: Művelődésszervezőként alkalmazott az önkormányzat. A művelődési háznak ebben az évben van utoljára alkalma igazgató nélkül működni. Már beadtuk az Államkincstár és a szakminisztérium felé a kérelmet. Tehát elvileg következő évtől, mint önállóan működő intézmény, megszűnünk létezni. A feladatok megmaradnak ugyanúgy, és a programszervezősek tekintetében is, csak éppen az

önkormányzat alá fogunk tartozni. Mindent a polgármester fog aláírni. A szakmai végzettségem és a gyakorlati éveim száma egyelőre az igazgatói pozícióhoz nem lenne elég. Azonban az önkormányzat, és én sem zárkozunk el egy hosszabb távú együttműködéstől. Ennek alapja, hogy szakmai képzéseken vegyek részt. Jövőre lesz meg a két éves munkaviszonyom, és valószínűleg elküldenek tanulni felsőfokú szakirányú végzettség megszerzésére.

H. Mné.: Az önkormányzat már korábban felvett, mint ahogy a program megszűnt volna. Jelenleg is a település kulturális programjait szervezem, a civil szervezetek munkáját segítem, és közös erővel igyekszünk kitalálni és megvalósítani olyan programokat, amely több korosztályt szólítanak meg.

A. L.: *Milyen elképzeléseitek vannak a jövőről, a pályán maradásról?*

F. R.: Rövid távon az, hogy a települési értéktár, értékgyűjtő és -gondozó munkát folytassuk. Sikernek tekintjük, hogy a megyei értéktárba bekerültek Fekete Ildikó festett tojásai és az alcsúti platánsor. Szeretnénk még más egyéb értéket delegálni, akár az országos értéktárba is. Jelenleg négy-öt projekt van folyamatban: civil szervezetek kirándulásának megszervezése, társadalmi ünnepek lebonyolítása, sportfoglalkozások frissítése új elemekkel pl. zumba klub indítása. A „Rendhagyó tanórak” előadásorozatot szeretnénk ismét elkezdni, de a már bevált és a község által megszeretett „Kápolna Koncertek” folytatását is tervezzük. Ezek mellett a közösségek építését, és a civil szervezetek közötti kapcsolatok erősítését szeretném segíteni. Célom, hogy az itt élők ténylegesen egy közösség tagjának érezzék magukat.

P. P. K.: Mindenképpen szeretnék a szakmában maradni, a munkámat egyre magasabb színvonalon ellátni. Emiatt is szeretném Székesfehérváron, a Kodolányi János Egyetemen elvégezni a kulturális közösségszervező szakot. Úgy érzem, hogy megtaláltam a helyem, jól érzem magam, lehetőséget kapok az ötleteim megvalósítására, a település közösségének fejlesztésére, és kreatív oldalamat is kibontakoztathatom.

P. M. A.: Térségi közösségfejlesztőként is kapok képzést, de további tanulási lehetőségek is érdekelnek. Jelenleg egy kulturális rendezvényszervezői tanfolyamra járok Budapestre, a 2007 Kapos Felnőttképző Központba. Ezután kezdődnek a kulturális közösségfejlesztéshez kapcsolódó képzéseim. A kulturális közfoglalkoztatásig csak itt laktam, de most már itt élek teljes szívvel, ezt az érzést szeretném másoknak is átadni a munkám során.

M. B. A.: Úgy gondolom, hogy amíg van sikerélményem és nem hátráltatnak, a polgármester úrral jól tudunk együttműködni, és elfogadjuk egymás terveit, ötleteit, nézeteit, addig nem lesz gond a folytatással. Az, hogy mellettem áll egy csomó ember, rengeteg szervezet, intézmény, aki támogat és segít a megvalósításban, az nagyon nagy energiát ad. Amikor olyanokat sikerül bevonnai, akiket addig soha nem láttam egyetlen rendezvényen sem, és most jelentkeznek például főzni, az hatalmas sikerélmény. Rengeteg munka van IKSZT-n belül is, viszont az hogy az ember kap ilyen impulzusokat, és látod a másikon, hogy élvezzi azt, amiért dolgoztál, az a legnagyobb elismerés. És remélem, hogy a soponyai embereknek is sikerül remek élményekkel gazdagodniuk. Amíg kapok háttértámogatást, egyre több embert tudok bevonnai, meg tudom

Soponya – Nagylángos fesztivál

Soponya – útavató kerékpártúra

valósítani a közösség erősítését, elő tudom segíteni a generációk közötti együttműködést, addig mindenképpen ezen az úton haladunk tovább. A titok szerintem abban rejlik, hogy meg kell hallgatni a közösséget, ebből ötleteket lehet meríteni, amit aztán lefordítasz magadnak „rendezvényi nyelvre”. Csak bírni kell energiával, lelkesedéssel, mert el lehet ám fáradni! Ezt csak az tudja igazán megérteni, aki emberekkel dolgozik. De amíg lesznek pozitív tapasztalataim, látom a munkám eredményét, érzem

a megbecsülést, addig haladok előre, keresem az ötleteket, meghallgatom az embereket, színesítem a soponyai életet és erősítem a közösséget.

O. E.: Hogy jobban el tudjak mélyedni a szakmában, szükséges a képzés, a végzettség. Szeretnék benne maradni. Nagy vágyam a helyi értéktár létrehozása, szeretnék egy tájházat, vagy egy hagyományőrző házat – esetleg a kettő ötvözetét. Láttam más településen, hogy működik – például Pusztaszabol-

csón. Velük úgy sikerült megismerkedni, hogy volt alkalmam egy, a Cselekvő közösségek projekt keretében rendezett tanulmányúton részt venni. Tőlük remek ötleteket és tanácsokat kaptam, hogyan lehet ezt elkezdni. Nagyon jó, hogy itt a környéken van kihez fordulunk, és segítenek az elindulásnál. Sőt, ezen a tanulmányúton ismerkedtem meg az iváncsai Faluház vezetőjével, vele is tervezzük, hogy összedolgozunk. Ez a település is itt van közel Szabadegyházához. Igazából nem ismerjük sem egymást, sem a másik programját. Ezen szeretnék a jövőben változtatni. A tanulmányúton azt a következtetést vontam le, hogy sokkal nagyobb hangsúlyt kell fektetni arra, hogy megismerjük egymást és egymás munkásságát.

H. Mné.: Erre nagyon nehéz válaszolni. Több civil szervezetünk van, akik aktívan részt vesznek a település életében. Egy-egy saját rendezvénnyel színesítik a kulturális programjainkat. A legkisebbektől az idősekig, minden korosztály számára, rendszeres elfoglaltságot kínálva – például kézműves foglalkozás, baba-mama klub, balett, jóga, rajz és festő foglalkozás, klubnapok, torna – igyekszünk jó közösséget, közösségeket kovácsolni. Tapasztaljuk, hogy egy-egy szervezet működésében az aktív tagok száma egyre kevesebb, és új tagokat nehezen lehet találni. A fiatalok lennének a megoldás, de őket nagyon nehéz megszólítani. Fehérvár közelsége nagyon jó dolog, de hátrányát is érezzük abból a szempontból, hogy bőséges programkínálatának köszönhetően a fiatalság a szabadidejét inkább ott tölti, s ott alakulnak ki azok a barátságok, olyan kapcsolatok, amelyekre nekünk is szükségünk volna. Ezért én nem álmodok nagyokat, szeretném, ha ez a szint, amit eddig közösen felépítettünk, még hosszú évekig így maradna.

FEKETE RITA (1984) Alcsútdobozon él. Pénzügyi-számviteli tanulmányokat végzett, kereskedelmi szektorban dolgozott. A III-V. Kulturális Közfoglalkoztatási Programban, közösségi munkásként szerzett gyakorlati tapasztalatokat a közművelődés területén Alcsútdoboz Község Önkormányzatánál. 2017 júliusában megszerezte a Közművelődési szakember II. végzettséget, mely lehetővé tette számára, hogy 2018 februárjától az Alcsútdoboz Községi Önkormányzatnál szakmai munkatársként dolgozzon. A közösségi művelődés iránt elkötelezett ember. Hobbija a kirándulás.

POÓRNÉ PERÉDI KRISZTINA (1970) eredeti végzettségét tekintve kertészmérnök. 2013 december 1-jétől a Nemzeti Művelődési Intézet közösségi koordinátora, az enyingi Vas Gereben Művelődési Ház és Könyvtárnál. Majdnem öt évet töltött ebben a munkakörben, rengeteg tapasztalatot gyűjtve, óriási kapcsolatrendszert kiépítve. Munkája során számos település közösségi munkásainak segített feladataik elvégzésében, kapcsolatot tartott a települések vezetői és a Nemzeti Művelődési Intézet között. Emellett az enyingi művelődési házban is rendszeresen részt vett a rendezvények szervezésében és lebonyolításában. 2016-ban elvégezte a Nemzeti Művelődési Intézet által szervezett Közművelődési szakember I. képzést, amely 2018 márciusától lehetővé tette, hogy főállásban foglalkoztassák tovább az enyingi művelődési házban.

PAPP MÁRTA ALIZ (1985) Mezőfalván él. Végzettsége alapján környezetvédelmi technikus, azonban kereskedelmi és vendéglátóiparban dolgozott hosszú évekig. Közművelődési feladatokkal a kulturális közfoglalkoztatásban 2017 áprilisától 2018 áprilisáig szerzett tapasztalatot Mezőfalván, a Kiss Kálmán Művelődési Házban. Ez idő alatt vált a szakma elkötelezettjévé. 2018 áprilisától térségi közösségfejlesztőként dolgozik a TOP-5.3.1-16 A helyi identitás és kohézió erősítése projektben. 2018 októberében rendezvényszervezői OKJ-s végzettséget szerzett. Szabadidejében önkéntesként a Mezőfalvi Polgárőrség munkájában működik közre.

MIKÁNÉ BALI ADRIENN (1988) eredeti végzettségét tekintve kereskedő, vállalkozó. 2012 júniusában sikeres záróvizsgát tett a Zsigmond Király Főiskola szabad bölcsészet alapképzési szakán, de nyelvvizsga hiányában oklevelet nem kapta kézhez. 2015-ben pedagógiai- és családsegítő munkatárs OKJ-s bizonyítványt is szerzett. 2017. május 9. – augusztus 31. között az NMI Művelődési Intézet partnerszervezeténél, Soponya Község Önkormányzatánál közösségi munkás. Ezalatt az idő alatt teljesítette az oklevélhez előírt nyelvvizsgafeltételt, így 2017 júliusától okleveles szabad bölcsész. 2017. augusztus 31-től Soponyán főállású művelődésszervezőként tevékenykedik.

OMISHL ERIKA (1981) Szabadegyházán lakik családjával. Végzettségeit tekintve: pedagógiai asszisztens és képesített könyvelő. Ügyfélszolgálati ügyintézőként megerősödött emberközpontú szemlélete, melyet munkája során később tudott hasznosítani. 2017 áprilisa és június között Szabadegyházán kulturális civil szervező, ezalatt felkérték a település közművelődési feladatainak ellátására, melyet azóta is nagy lelkesedéssel és kreativitással végez. Hobbija a kézművesség (patchwork, varrás, kötés), olvasás, fotózás és az utazás.

HERMÁN MÁRTONNÉ KLÁRA (1981) Zámolyon él családjával, kereskedelmi, pedagógiai asszisztensi és óvodai dajka végzettségekkel rendelkezik. 2014. szeptembertől 2018. februárig dolgozott a kulturális közfoglalkoztatási programban, szervezte Zámoly kulturális életét. 2018 februárjától Zámoly Község Önkormányzatánál főállásban folytatja a korábban megkezdett munkát, változatos és folyamatosan megújuló programokkal színesíti a település életét.

AMBRUS LÍVIA (1982): történész, művelődésszervező. 2004-ben a Berzsenyi Dániel Főiskola történelem-művelődésszervező szakán, régésztechnikus és nonprofit menedzser szakirányokkal szerzett diplomát. Ezt követően Budapesten egy magáncégnél tanfolyamszervező, illetve a zirci „Család és barátság fesztiváljának” önkéntese. 2006-tól Zircen, az összevont kulturális intézmény munkatársaként könyvtáros, e-tanácsadó, művelődésszervező. 2014 szeptemberétől a Nemzeti Művelődési Intézet, majd 2017 januárjától az NMI Művelődési Intézet Nonprofit Kft. Fejér Megyei Irodájának módszertani referense.

KÓS KATALIN: művelődésszervező. 2018 májusától az NMI Művelődési Intézet módszertani referense a Fejér Megyei Irodában. Szakmai tapasztalatai: gyermekprogramok, nyári táborok lebonyolításában vett részt; fórumok, előadások moderátoraként tevékenykedett. Jelenlegi feladatai között megtalálható az információszolgáltatás, képzések koordinálása, a közösségi önszerveződések, önkéntesség támogatása, hagyományápolás; illetve a kulturális alapú gazdaságfejlesztő programok felkutatása, jó gyakorlatokként bemutatása.

MÁHR ZOLTÁN az NMI Művelődési Intézet Fejér Megyei Irodájának irodavezetője. 1983 óta dolgozik a közművelődési területén. Magyar nyelv és irodalom szakos középiskolai tanár és közművelődési előadói diplomáját az ELTE Bölcsészettudományi Kar napali tagozatán szerezte. Szakmai pályafutása során dolgozott „egyszemélyes” művelődési ház vezetőjeként, művelődési intézmény munkatársaként, igazgatójaként, és megyei művelődési központ munkatársaként és annak szakmai igazgatóhelyetteseként. Rövid – közgazgatási – kitérő után, 2013-ban a Nemzeti Művelődési Intézet, illetve annak megszűnésekor az NMI Művelődési Intézet munkatársa lett.